

1997. június 21. - **Hajnali három óra óta talpon van dr. Gubás Csilla fogorvos.** Nem mintha ilyen korán kezdené a rendelést a fogorvosi rendelőben.

A Duna Televízió Virradóra műsorában viszont valóban korán kezdődik a „rendelési idő". Csilla ugyanis félállásban bemondónő.
Szabadkán született, édesanyja újságíró, édesapja pedig orvos. Tizennyolc évesen még nem tudta, hogy tanár, újságíró vagy orvos legyen-e. A szülei azt tanácsolták, végezze el az orvosi egyetemet, abból baj nem lehet.
- Most is dolgozom fogorvosként, és olvasom a szakirodalmat. A mai világban soha nem lehet tudni... - mondja mosolyogva.
– Hogyan került képbe a tévé?
– A szüleim látták meg a pályázatot a szabadkai újságban. A Duna TV határon túli magyarokat keresett. Negyedéves voltam, vizsga után fáradtan, kialvatlanul mentem el a próbafelvételre, de sikerült.
- Hogyan kezdődött a bemondói munka?
- Rögtön a mélyvízbe dobtak bennünket, a kéthetes tanfolyam után mind a tizenegyen élő adásba kerültünk. Akkor nem volt időnk azon törni a fejünket, mekkora felelősség ez.
- Magyarországon hagyománya van a fogorvosok pályaelhagyásának...
- Igen, tudom, Vukán György, Dobos Attila és mások. De én még nem hagytam el a pályámat. Ez föl sem merült. Vétek lett volna abbahagynom.
- Mikor dönti el, hogy melyik pályát választja?
- Nem akarom eldönteni. Amíg lehet, és győzöm, mind a kettőt csinálom.
- A két műszak mellett jut-e elég ideje fiúkra?
- Jól beosztom az időmet...
- Sportol valamit?
- Nem vagyok sportos alkat, de korábban sokat síeltem Szlovéniában. Imádtam a Palicsi-tavat, ahol Karádi Katalinnak és Titónak is volt villája. Sokféle sportot kipróbáltam, az evezéstől kezdve a teniszig, végül a dzsesszbalettnél kötöttem ki. A szabadkai csapattal jártuk az országot. Azóta is szeretek táncolni. Egyébként nagyon hiányolom, hogy a mai fiatalok nem ismerik a klasszikus társas táncokat. Csak amolyan diszkótáncot lötyögnek, a fiúk pedig nem is szeretnek táncolni. Újabban úszni járok, és most akarok venni egy biciklit.

- Milyen ruhát visel szívesen?
- Talán ez az egyetlen élénk színű darabom - mutat halványzöld blúzára. - Általában feketében és szürkében járok. A tévés munkám óta kezdek megbarátkozni a színekkel. De civilben inkább maradok a megszokott, semleges színeknél. A nyolcvanas évekbe vágyom vissza, talán azért, mert akkor voltam tizenéves. ***Zétényi Zoltán*** FOTÓ: 2Z FOTÓ&MÉDIA